

Nếu bây giờ có ai hỏi tôi: "Có phải bạn là mọt thuy nhiên nhân Vật Nam từ n n v t b n không?", chắc chắn tôi sẽ trả lời ngay đó là: "Không! Tôi không phải!!".

Cái quá khổ hải hùng năm xưa dù nhĩ u l n tôi chĩ b , mu n quên đi, v n th nh tho ng tr lĩ trong tôi, qua nh ng c n ác m ng mà khi t nh d y, đã làm cho tôi ứ ẽ kinh s , v i m hời toát ra ẽ t đ m c thân ng i.

Không bao giờ tôi có thể quên đĩ c ngày th ba hôm đó, trĩ âm u v i nh ng c n m a nh trút nĩ c. Tôi cùng Duy tay trong tay v i ni m chơn chĩ a hy v ng s đĩ c con tĩ u bé nh mong manh, do cha m chúng tôi gĩ gĩ m, mang hai đĩ a con thân yêu đi tìm tĩ do, đĩ n đĩ c m t b n bĩ nào đó, an toàn gĩ m t bĩ c đĩ n th vĩ báo tin m ng.

Duy hĩ n tôi ba tuĩ, năm đó Duy hai mĩ i, tôi mĩ i bĩ y."tuĩ bĩ gĩa s ng trâu ". Không biĩ t ai đã nói câu đó, nh ng v i tôi thì tôi chĩ là m t cô bé yĩ u đĩ i. Duy chăm sóc cho tôi tĩ ng ly tĩ ng tí. Chúng tôi là bĩ n cùng xóm, ba mĩ chúng tôi đã có lĩ i đĩnh ẽ c cho hai đĩ a khi mĩ tôi sinh ra tôi. Chúng tôi lĩ i hĩ p nhau, chĩ v i nhau tĩ nhĩ . Khi tôi gĩ n xong trung hĩ c thì Duy đã đi dĩ y hĩ c thêm ẽ m t trĩ ng Trung Hĩ c, và đang là sinh viên năm th hai cĩ a Đĩ i Hĩ c Luĩ t Khoa.

Vĩ tĩ ng lai cĩ a hai đĩ a, ba mĩ chúng tôi đành phĩ i gĩ t nĩ c m t cho chúng tôi ra nĩ c ngoài, sau khi tĩ chĩ c lĩ đĩnh ẽ c thĩ t vĩ i vàng cho chúng tôi.

Chuyĩ n đi lúc đĩ u thì trót lĩ t, nh ng càng lúc càng thĩ y rĩ i rĩ m, khó khĩn. Trĩ c hĩ t là máy tĩ u bĩ quĩ n lĩ i không quay cánh quĩ t đĩ c. Phĩ i sĩ a hĩ t gĩ n nĩ a ngày vĩ i hai ngĩ i thi nhau lĩ n xuĩ ng dĩ i nĩ c đĩ tháo gĩ nhĩ ng sĩ i dĩa chĩ ng chĩ t đĩnh trong đó.

Đĩ thêm ba ngày nĩ a, khám phá ra mĩ y thùng nĩ c ngĩ t đĩ trĩ không hiĩ u sao ai đó vĩ n lĩ ng nút đĩ y, nĩ c chĩ y hĩ t ra ngoài. Thĩ là ngĩ i ta không còn nĩ c uĩ ng! Khĩ i nói thì ai cũng lo âu, chĩ biĩ t chĩ p tay cĩ u Trĩ i khĩ n Phĩ t ra tay tĩ đĩ .

Trĩ u có hĩ n bĩ n mĩ i ngĩ i, khĩ ng hoĩ ng đã xĩ y ra khi ba ngày sau có đĩ a con gái cĩ a bà

kia rú lên nhúng tíng kinh dị vì khát quá. Tình thế nếm ngửi lúc đó bất an, bất tỉnh hết cả cô gái đó càng làm cho bọn họ thêm. Duy ôm tôi thật chặt trong tay. Dù sao tôi cũng còn vài trái chanh trong túi xách có thể cầm cố được vài ngày, nhưng đây là một điều nguy hiểm, vì nếu có ai thấy, họ dám giết chúng tôi để cướp lấy trái chanh như chơi! Chắc cũng có một số người trên tàu cố giữ để ăn riêng như chúng tôi, nhưng ai dám gì chia sẻ lúc này. Biết tình hình ngày mai sẽ ra sao?

Không ai dám ăn nhúng, vì ăn vào thì khát nước. Thúc ăn thì cũng sợ cơn vì chưa chuộc nên bị chuộc đi có hai tuấn. Nhưng tôi cầm cố bằng cách ăn cam, ăn chanh, ăn bưởi. Thuyền của chúng tôi gặp rồi thì u lù n...nhưng như thế u đó, cuối cùng được chuyển ra xa...

Vài ngày sau nữa, ai thấy được là được. Bây giờ thì vừa đói vừa khát. Mẹ của cô gái hết ngày hôm qua đã phải cắt tay như máu vào miệng cho cô đỡ khát. Một vài người cũng bắt buộc cắt máu như vào miệng cho con mình.

Người ta cũng tưới cho mẹ a xuống. Mẹ a mà xuống lúc này thì được lắm vì chưa chuộc nên mấy trăm ván hàng nước mẹ a đỡ trôi. Nhưng mẹ a chưa xuống dù bị tưới đến chết!

Người con tôi, một ông bố ôm đứa con gái như lên bờ vì khuôn mặt họ thật đáng thương khi...Con bé đã nhận ra hai con mắt mắt tôi vì thiêu nước uống, nói mê sảng:" Bố ơi...con chết rồi đang ăn thịt con nghe bố "...Không biết cô bé đã nghe như thế này đâu, có thể tôi như nghĩ chỉ có thuyền vượt biên khác đã xảy ra thảm trạng đau lòng này...

Tôi run lên từng cơn, không phải vì lạnh mà vì đói! Đói mà chưa có vài giọt chanh vào miệng càng xót ruột hơn! Duy thì chưa đói gì hết tôi. Duy ôm tôi thật chặt trong hai tay, cố xốc cho tôi ngửi mùi vào người duy để trấn an tôi... Duy sợ tôi ngửi...ngửi rồi không thể đi nữa mà Duy sợ lắm!

Người đàn ông nấc lên từng hồi...Ông xoay qua Duy rồi bắt chặt chặt tay vãi Duy mấy cái:

- Tôi lấy của...Của làm ơn cho tôi xin một ít nước uống...tôi cho con tôi uống không cháu chết mất...

Duy lúng túng nhìn ông...mày ngày rồi, có được gì t n c nào vào b ng đâu rồi làm sao mà đái! Tôi th u thào: "Ráng th đi Duy ". Duy xoay qua m t bên, c m cái ly cúi xu ng, m t lát Duy quay ra, l c đ u:" Anh không th làm đ c..." ng i đàn ông th t v ng...Ông nói to h n, xin nh ng c u con trai trên thuy n...Ch ng có n c đái mà cho...Ông khóc mà khuôn m t m u máu, không m t gì t n c m t nào ch y ra.

Tôi ch còn m t n a trái chanh cu i cùng, n a trái chanh đã v t n c g n h t. N u tôi cho cô bé vài gì t thì cũng t t, dù không bi t có c u s ng đ c cô bé không! R t m t nh c, tôi b tay vào túi thì chỉ c thuy n l c nh , càng lúc càng m nh h n... M t ng i i trên lái la to:

- Có t u...

M i ng i vui m ng nh mu n đ ng h t d y đ nhìn, dù s c kho h không cho phép. Lát sau, m t ca-nô ch y l i g n thuy n chúng tôi. Đó là m t chi c t u c a n c Nga. Khi bi t chúng tôi c n th c ăn, n c u ng, h ti p t cho nh ng th chúng tôi c n sau đó h đi th ng, m c cho l i van xin c u c u c a nh ng ng i trên thuy n...

Ngày hôm sau, ai n y đ u có v kho h n vì đ c ăn cháo, u ng n c t t i hôm qua cho đ n sáng. Tôi cũng đ h n nh ng còn r t m t, dù v y tôi cũng c ng i lên đ đón nh ng ng n gió bi n mát m gi a đ i d ng xanh th m không bi t đau là b n b .

Ch ghe cho bi t:" Còn vài gày n a là đ n Mã Lai, t ng lai c a chúng ta có m i t i sáng r i bà con i..." Ai n y đ u ph n kh i trong lòng. Hai b con ng i c nh tôi thì da m t cô bé đã có v t i h n m t chút. Cô gái có ti ng hét lanh l nh góc kia bây gi ngu ng c i m t mình...Hình nh có cái gì không n trong đ u cô r i!

Còn bao nhiêu ng i trong kia mà tôi không bi t m t...C t i và Duy n a. T i nghi p cho Duy, cái gì cũng nh n cho tôi mà không than th m t l i nào...

Nhìn Duy đang ng ngon lành tôi ch t th y th ng Duy h t s c. M i có h n hai tu n mà Duy

Ánh Mặt Trời Buồn Của Bé Đông Dậy Sóng (02)

Tác Giả: Nguyễn Hoàng Hôn

Thứ Hai, 06 Tháng 4 Năm 2009 22:55

Mình đi...Không chỉ mình Duy, tất cả mọi người trên thuyền hình như ai nấy đều húc hác thở y
rõ.

Qua mặt đêm bình yên, gió thì mọi người gần như là sặc. Nắng rực rỡ lên cao...Tôi ngốc mết
tìm cho ra mặt cánh chim. Không có. Bầu trời xanh phía trên, biển phía dưới cũng xanh. Người ta
nói có thấy chim thì mọi người mong tôi gần để bắt...Chỉ ng nào chúng tôi mới đến để bắt
chỉ nghe là reo lên:

- Có à...

Mọi người vui mừng...sắp được câu rồi...Duy ôm tôi:

- Mình sắp đến bờ rồi do rồi Hoàng à...

Chúng tôi ngóng vẫy chào câu. Nhưng tôi thấy ông chỉ nghe biển sặc, ông xua vẫy con xuồng
hầm:

- Thuyền hải tặc, tôi nó có súng...Đi xuồng mau...Trét đi để lên người...

Rồi ông xoay qua chúng tôi:

- Coi chỉ thuyền hải tặc đó bà con à !!!

Người ta nhún nháo lên. Ai nấy mặt mũi tái nhợt, người thì lo lắng giữ quần trang vàng bạc, kẻ thì
là người phải đi phó làm sao...Duy kéo tôi đến bên người cầm trên bắp, lấy lấy người trét từ lum trên
tay, lên mặt tôi rồi chà lan trên da mặt cách vẩy vẩy, Duy thì thòm:

Ảnh Mọt Bùn Cỏ a Bìn Đông Duyệt Sóng (02)

Tác Giả: Nguyễn Hoàng Hôn

Thứ Hai, 06 Tháng 4 Năm 2009 22:55

- Hoàng làm bở bở nh nờ nghe không...nờ m úp mọt xuờng đờng cho tởi nó thờy...

Vài cô gái trên tởu cũng đờ c cha mờ làm y nhờ Duy lo cho tởi. Mỏ i ngỏỏ i run rờy chỏ đỏ i tai hỏ a tởn đỏn.

Chỉ c tởu lỏn cỏp sát ghe cỏ a chúng tởi. Mỏ y thỏng hỏ i tỏ c thỏt kinh đỏ, khuôn mọt chúng bóng lỏ y và đen thui, đỏ a nào đỏ a nỏ y bỏ p thỏt cuỏn cuỏn rỏt khoỏ mỏ nh, nhỏ nhỏ ng con trâu nỏỏ c! Chúng nhỏ y sang ghe tở nỏn, tay lỏm lỏm khỏ u sỏng.

Đàn ông bỏ lỏa ra sau, đàn bà con nít mọt góc, con gái mọt góc. Mỏ y cô gái cỏ tởi khỏc nhỏ ri...

Đỏt đỏu chúng thu nhỏt tỏt cỏ tởn bỏ c vòng vàng, sau khi khỏm xét thỏt kỏ trên tỏng thân thỏ con ngỏỏỏ i. Cỏ thỏng mọt đỏ y vỏ a khỏm vỏ a bỏp mỏng ngỏ c con gái mỏ y bà rỏ i cỏỏỏ i hỏ hỏ khi nỏ ai nỏ y bỏt mỏn ra mọt mà không dỏm nỏi.

Tỏi giỏ bỏ đỏu cũng bỏ mọt tên lỏi đỏ y. Tên này cỏ lỏ là Chúa đỏng nỏn thỏ y hỏn hay ra lỏ nh cho tởi kia. Hỏn bỏt tỏi đỏng thỏng trỏỏ c mọt hỏn rỏ i đỏ a tay kỏo áo tỏi xuờng. Bỏ ngỏ c thanh tỏn cỏ a tỏi hỏn ra, tỏi xỏ u hỏ lỏ y tay ghỏ chỏ c áo lỏ i thỏ hỏn chỏ sỏng vào đỏu tỏi. Phỏa sau tỏi, mỏ y cô gái trên tởu cũng bỏ bỏt cỏ i truỏng tỏng ngỏ ng đỏng đỏ không mỏ nh vỏ i che thân...

Gia đờnh và nhỏng bà mỏ các cô khỏc lỏc van xin, nhỏng tên cỏỏỏ p mọt lỏ nh nhỏ tởn!

Mỏ y tên khỏn nỏn này nỏu tỏi đỏỏn không lỏ m thỏ chúng bỏt chúng tỏi thoỏt y đỏ lỏ a cỏ nào ỏ ng ý nhỏt bỏt đỏm theo đỏy mà...

Không, tỏi không thỏ đỏ cho hỏn làm nhỏ c nhỏ thỏ này đỏỏ c...Tỏi cỏ m thỏ y tỏ c tỏ i khi bỏ sỏc phỏm...Tỏ i sao mỏ y cỏ kia lỏ i im chỏ u cho hỏn làm nhỏ c chỏ ...

Khi hân đã a khởu súng hở xuởng đở hở t cái quởn tôi đang mở c, thì tôi nhào vô ngởi hân đánh đở m lung tung, cùng mọt lúc Duy ở phía cuởi ghe cũng chở y xông vào cởu tôi.

Mở y tên trong bởn nhở y vào trởn. Duy bở mọt tên quở t mọt bắng súng ngay đở u, Duy gở c xuởng còn bở bởn chúng đánh đở p tàn nhởn trong lúc tôi hét lên đau đởn " Trở i ở i! Duy...Duy.." sau cùng bởn cởp vở t xác Duy xuởng biởn. Lởn cuởi cùng tôi nhìn thở y Duy là thân xác chàng máu me cùng khởp, bởng bởnh trên mọt biởn tở tở trôi xa...

Tôi gào lên muởn giở t hở t bởn chúng...Nhởng tôi không phở i là " 17 bở gậy sởng trâu "...Bởn chúng ở i có súng và đông quá! Chúng đề tôi xuởng ở t quởn tôi ra dù tôi phởn ở ng đở đở i. Có tên giởn quá vung tay tính đánh vào mọt tôi, trở thù khi tôi cởn vào tay hởn thì tên Chúa đở ng ngăn ở i. Bởn chúng nói vở i nhau bởng thở tiở ng gì tôi không hiở u...sau cùng hởn trỏ tôi ở i bởng sở i dây dù mà chúng mang theo tở tở u cở a chúng qua.

Nở c mọt tôi chở y dài khi nghĩ đởn Duy, chàng còn sởng hay đã chở t...Làm sao chàng sởng nở i vở i trởn đòn chí tở cở a bởn khởn nởn này. Lúc đó bởn cởp vởn tiở p tở c lỏ nhởng cô gái trên ghe ra đở a đở y. Có đở a bé mởi chở 12 cũng bở hành hở tởn tình...Nở c mọt tôi biởn thành mọt lòng cảm giởn và tôi nhở hóa đá!

Sau đó, mởi mở y đở a con gái bở bở t qua tở u bởn cởp. Trở c khi rở i thuyởn tở nởn, bởn chúng còn đở c thởng vài ở cho nở c tràn vào, vở i nhởng trởn cởi ha hở trở c khi quay thuyởn đi.

Nhởng ngày lênh đênh theo bởn cởp trên thuyởn, không nói gì thì cũng biở t chúng tôi là nhởng ngởi mang ở i niởm vui thở xác cho bởn chúng! Riêng tôi, tôi đở c cái may mởn là: " Ngởi tình cở a Chúa đở ng"!

Tên Chúa đởng dù hởn yêu thích tôi, chiở u chuởng tôi...nhởng hởn đâu có biở t rởng trong thâm tâm tôi thù hởn tởn xởng tở y. Tôi nghĩ đởn Duy, tôi nghĩ đởn con bé 7 tuởi vở i khuôn mọt thiên thởn cở a nó, tôi nghĩ đởn lúc bởn chúng ở t quởn áo tôi...Niởm căm thù cở a tôi dâng cao nhở ngởn sóng thởn.

Tôi phở i giở t bởn chúng nó mởi hở giởn...Tôi phở i trở thù cho dân tở c tôi. Chúng đã ăn cởp,

Ảnh Mọt Bùn Cỏ a Bị n Đông Duyệt Sóng (02)

Tác Giả: Nguyễn Hoàng Hôn

Thứ Hai, 06 Tháng 4 Năm 2009 22:55

hăm hiếp, còn gì t ng i không g m tay. Con bé c nh tôi không bi t gì ra sao??? Ph i m t m t tháng tôi m i bi t cách b n nh th nào. Tôi ph i nhìn cách tên Chúa đ ng lau súng, b n vào, l y đ n ra, lên nòng...tôi bi t gì ăn gì c ng c a t i nó...Tôi bi t tôi ph i làm gì...

Và tôi s hành đ ng m t mình.

Tôi đ c tên Chúa đ ng cho lên đ t Thái Lan ch i vài l n. Tôi bi t cách g i taxi b ng ti ng Thái, h c lổm bổm vài câu Thái Lan, quen bi t vài ng i ngoài ch nh mua th mình c n.

Th r i m t ngày ph i đ n, khi thuy n v a c p b n đ t Thái, tôi m i chúng bu i chi u ghé i thuy n ăn c m do tôi đ i. Chúng vui v tr l i chi u đó. Nh ng cô gái b b t cùng v i tôi đã b chúng đem ra nh ng nhà th bán. Tôi là ng i may m n nh t trong m i cô.

Chuy n ph i đ n đã đ n. Các tên c p bi n đã b tôi cho thu c mê n m ng nh ch t. Tôi đ nh gi t chúng b ng kh u súng có s n trên thuy n, nh ng r i tôi c m th y tôi không nên b o đ ng nh th h i cho đ i tôi...Ba má tôi và ba má chàng đang đ i chúng tôi q quê nhà...

Tôi ra ph , không quên l y theo nh ng b ng ch ng c p c a gi t ng i c a b n chúng. Tôi đi tìm nh ng ng i Vi t Nam sinh s ng t i đây k đ u đuôi câu chuy n và xin giúp đ .

Máu ch y ru t m m, tình đ ng h ng th m thi t. Tôi đã đ c giúp đ t n tình, đ c c báo chí ngo i qu c ph ng v n, đ c qua M đ nh c vì là tr ng h p đ c bi t, vì c mu n c a tôi là đ c đ n M .

B n c p đã b b t, chúng s ph i đ n t i "Thiên dung b t gian " tôi r t tin t ng đi u đó.

Trong nh ng ngày còn i Thái Lan, tôi đã tình nguy n đi tìm nh ng ng i con gái b h i t c đem bán cho các đ ng mãi dâm t i Thái.

Ảnh Mọt Bùn Cỏ a Biện Đông Duyệt Sóng (02)

Tác Giả: Nguyễn Hoàng Hôn

Thứ Hai, 06 Tháng 4 Năm 2009 22:55

Cũng không ít con gái Việt Nam trong những ngày này. Tôi cũng đi vào trại tù nên Thái đã tìm cho ra những người đi cùng tàu cỏ a tôi, hỏi thăm về Duy những yêu quý cỏ a tôi...

Cuối cùng thì tôi không gặp được ai... Những người đó đã đi về đâu, hay họ xuất trại, hoặc trôi dạt đi một trại tù nào khác? Tôi không biết, tôi hoàn toàn không biết, và không bao giờ tôi muốn nghĩ rằng, con thuyền tù nên nhớ, mong manh đi tìm tự do có hai chúng tôi trên đó, chính một tôi thơ y đã bị biến thành phế phẩm cho những cơn vô, để tu chìm giữa dĩ nhiên, dẫu rằng phi tang những tội ác do chúng gây ra mà không ai biết, không hề có một bằng chứng nào để tố cáo.

Bây giờ chỉ còn mình tôi và chín cô gái bị bắt, sắp phân loại ra ở trong nhà tù làm nô lệ tình dục suốt đời... May mắn được cứu sống, nhưng lại có thể sẽ được sáng sủa... Còn tất cả những đấng bào đi chung trên ghe, mục đích tìm hai chiếc tự do, trong đó có Duy và tôi, đã biến mất tăm mất tích như tro bụi xa, như một cơn ác mộng dờn dợn...